

[Ib Thyregod.]

minister ved mødet den 1. maj i Århus udtalte, at det skulle undersøges, om der var grundlag for en undskyldning til de havnearbejdere, der var til stede ved den pågældende lejlighed. Det er en udtalelse, som har vakt opsigt over hele landet af to forskellige grunde. For det første ligger denne udtalelse uden for statsministerens normale område, idet politiet sorterer under justitsministeren og rigspolitichefen, men ikke under statsministeren. For det andet har den højtærede statsminister efter vor opfattelse på denne måde til en vis grad givet udtryk for, at man tog stilling for havnearbejderne mod politiet. Det naturlige havde efter vor opfattelse været, at man tog standpunkt ud fra det synspunkt, at man måtte gå ud fra at det, politiet, som er et statsorgan, havde foretaget sig, formodningsvis måtte være det rigtige. En sådan udtalelse er derfor efter vor opfattelse ikke egnet til at bevare den nødvendige respekt for landets love med henblik på fremtidige aktioner af denne art. Jeg har allerede nævnt, at der har været tilsvarende aktioner for kort tid siden, og dette er baggrunden for mit spørgsmål til den højtærede statsminister.

Statsministeren (*Kampmann*): Den begivenhed, der er tale om, fandt sted i Århus den 26. april; den 29. april beklagede fællesorganisationerne i Århus sig til politimesteren, efter at de havde modtaget en redogørelse fra havnearbejdernes fagforening, og den 30. april sendte politimesteren fællesorganisationen en længere svarskrivelse, hvori det bl. a. hedder:

„Da jeg lægger den største vægt på, at det hindres, at der blandt de århusianske arbejdere kommer til at herske den opfattelse, at politiet har taget parti for deres modpart i strejkekonflikten, altså arbejdsgiverne, og at der på grundlag af det forefaldne skabes et uheldigt modsætningsforhold mellem politiet og arbejderne, vil jeg sætte megen pris på, om fællesorganisationen og jeg — og gerne

så snart som muligt — kunne mødes til drøftelse af forholdene, således at herunder alle oplysninger kan gives af mig til gavn for en fordomsfri bedømmelse af situationen, og således, at om muligt alle de af organisationen omfattede sammenslutninger kan få den bedst mulige orientering.“

Da jeg var i Århus den 1. maj, spurgte man mig, om jeg ville støtte en undersøgelse; jeg svarede hertil, at jeg ikke havde noget imod, at der blev foretaget en undersøgelse af sagen, og det har jeg heller ikke, da også politimesteren mente, man kunne tale om det.

Der blev derefter den 2. maj om aftenen på borgmester Bernhardts Jensens kontor afholdt et møde til drøftelse af de i fællesorganisationens skrivelse rejste spørgsmål. I dette møde deltog bl. a. politimester Hoeck, formanden for havnearbejdernes fagforening, Richard Schou, og nogle repræsentanter for fællesorganisationen. Efter dette møde udsendte man en erklæring, hvori det hedder — jeg beder om tilladelse til et citat —:

„Mødet resulterede i, at man ud fra et fælles ønske om at bringe det modsætningsforhold, som er opstået mellem politiet og arbejderne, til ophør, tilkendegav, at den nuværende konflikt mellem arbejdsmarkedets parter må foregå uden indblanding fra politiets side, så længe ro og orden opretholdes. I denne forbindelse erklærer politimesteren, at den overlast, som er overgået fagforeningsformand Richard Schou, bliver underkastet en uvildig undersøgelse. Politimesteren anerkender, at politiet ingen adgang har til indblanding i private møder, i hvilken forbindelse det beklages, at politiets henvendelse er blevet opfattet som en sådan indblanding.“

Jeg mener i og for sig, at med denne erklæring er den uoverensstemmelse, som kunne foreligge, ude af verden. Den uvildige undersøgelse, som foregår, må vi nu afvente resultatet af.